

Vnútorne učenie Čuang-c':

Kapitola 2,

Teórie o rovnosti všetkých vecí

Nan Guo Zi Qi sedel osamote

za stolom, pozeral sa hore
na oblohu a vzdychal.

Vyzeral skormútený,
akoby stratil nejakú
dôležitú časť seba samého.

Yan Cheng Zi You
stál pred ním, trpezlivo čakal
a potom povedal:

„Kto je to, čo tu sedí?

Môže byť telo skutočne
stvorené, aby sa podobalo
na mŕtve drevo; a srdce
stvorené, aby sa podobalo
na vyhasínajúci uhlík?

Teda tento osamelý muž
sediaci za svojim stolom
nie je tou istou osobou,
ktorá tu sedela pred chvíľou.“

Zi Qi povedal: „Sediaci tu
som si nemyslel,
že je dobré pýtať sa na to,
čo sa deje,

ale odpoviem na to!

V tejto chvíli

som stratil seba,
vieš, čo tým myslím?

Možno si počul
hudbu vytvorenú ľuďmi
ale nepočul si hudbu
stvorenú Zemou.

Možno si počul
hudbu stvorenú Zemou
ale nepočul si hudbu
stvorenú nebesami.“

Zi You odpovedal:

„Skutočne by som ocenil,
keby si to viac vysvetlil.“

Zi Qi povedal:

„Keď Veľká Zem
vypúšťa ľahkú hmlu,
nazýva sa to vietor.

To je len začiatok.

Potom pokračuje k hnevu
a robí hlasný hukot
vo všetkých údoliach

a otvoroch Zeme.

Nepočul si nikdy
zvuky fučiaceho vetra?
V desivých elegantných

horských lesoch
sú obrovské stromy
obklopené puklinami
a jaskyňami, ktoré sú
ako nosy, ústa,
ako uši, hrdlá,
ako čaše, mažiare,
ako žľaby, kanály.

Hučiac, škrečiac,
kričiac, sajúc,
kvíliac, skučiac,
hvízdajúc, bručiac,
protivetre spievajú
„Júúúúj!“,
a vetre spievajú
„Jááááj!“.

Jemné vetríky prispievajú
tlmenými tónmi
a silné vetre
prispievajú vysokými tónmi.

Ostré vetre fučia
cez všetky prázdne
diery a jaskyne.

Nebol si nikdy
divákom tejto
harmonickej melódie,
týchto divných
rezonančných nástrojov?“

Zi You odpovedal:

„Hudba vytváraná
Zemou používa mnohé
pukliny a jaskyne.

Hudba vytváraná
ľuďmi využíva rôzne
bambusové nástroje.

Ocenil by som,
keby si viac vysvetlil
hudbu nebies.“

Zi Qi povedal:

„Fúka na každú
z tisícok vecí rôznym
spôsobom ale každú z nich
núti nasledovať
svoje vlastné štýly.

Samé od seba
všetky dospejú k tomu,

čo je pre ne správne,
takže existuje niekto,
kto by skutočne bol schopný
zotročiť ich?“

Veľké poznanie
sa sústreďuje na to,
čo je blízke a jasné.
Malé poznanie
sa sústreďuje na to,
čo je vzdialené a temné.

Veľké reči
sú jasné a okázalé.
Malé reči sú trasľavé
a roztržité.

Počas spánku
existuje spojenie s duchom.
Počas bdenia
sú zjavené iné tvary.

Spájajú sa
a stretávajú sa,
každý deň naše srdcia
a mysle súťažia.

Môžeme sa stať apatickými,
sklesnutými a uzavretými.

Malé strachy vytvárajú
trápenie a znepokojenie.
Veľké strachy vytvárajú
apatiu a osamelosť.

Vystreľujú ako
šípy z kuše,
pokúšajú sa ovládať to,
čo určia ako

Správne alebo Chybné.

Zabijú tak ľahko,
ako sa jeseň zmení na zimu,
používajúc slová, ktoré zaniknú
v priebehu dňa.

Oddávajú sa vo svojich
vlastných zdôvodnených
činoch a nie sú schopní
odvrátiť sa od nich.

Ich ošklivosť
ich uzatvára
a používajú slová,
ktoré sa stali také stojaté
ako voda v stoke.

Takmer mŕtvi vo svojich
srdciach, nič ich nedokáže
donútiť, aby sa znovu pozreli
na svetlú stránku vecí.

Všetko, čo zažívajú,
je šťastie/hnev,
smútok/potešenie,
trápenie/úzkosť,
prispôsobivosť/obmedzenie,
stres/lenivosť,
otvorenosť/predstieranie.
Radosť môže vzísť z toho,
čo bolo raz prázdne,
ako huby môžu byť
vytvorené z výparov pôdy.
Dňom i nocou sa navzájom
prirodzene nasledujú
a nikto nevie,
ako sa to deje.
Dost'! Už dost'!
Tam je úsvit
a tam je súmrak.
Oba majú svoje miesto
pri vytváraní života!
Nie je žiaden „iný“
bezo „mňa“.
Nie je žiadne „ja“
bez niečoho, čo by bolo
možné uchopiť.
Vyzerajú dost' ľahké
na pochopenie,
ak ale nie sú pochopené,
nie je žiaden dôvod
robiť čokoľvek iné.
Mohlo by sa zdať
že je nejaké dokonalá pravda,
ale čo mimoriadne
môže byť skutočne
jasne pozorované?
Je možné mať
osobné viery
ale nie umožniť im
nadobudnúť reálnu formu –
mať pocity o veciach
ale nevytvoriť
okolo nich dogmu.
Sto kostí, deväť otvorov
a šesť orgánov
vyplňa našu existenciu.
Ku ktorým z nich
sa cítíme najbližšie?
Vyjadruješ radosť
pre všetky z nich?
Ceniš si jeden

nad druhý?
Nekonajú všetky
ako tvoji služobníci?
Sú niektorí z tých sluhov
dostatočne schopní
ovládnúť nejakého iného?
Odovzdávajú sa
niektoré z nich
ako sluhovia a prijímajú
iného ako svojho vládcu?
Existuje medzi nimi
skutočne dokonalý vládca?
Ak by sme sa pokúšali zriadiť
tento druh hierarchie,
ich pracovné vzťahy
by sa stali nepotrebné
a poklesli by do bodu,
v ktorom by nič nefungovalo
v dokonalej harmónii.
Keď sme raz prijali
toto telo, neprídeme o
jeho používanie,
kým sme ho nevyčerpali.
Žijúce veci sa navzájom
ničia a znehodnocujú.
Vyčerpávajú sa
všade cválajúc
a nič nie je schopné
zastaviť ich.
Nie je to smutné!?
Za celý život
zápasenia a bojovania
aj tak nedosiahnu úspech,
po ktorom sa naťahovali.
Úplne sami seba zničili
všetkým svojim zápasením
a aj tak nemajú oporný bod,
ako sa z toho dostať.
To je rozhodne niečo,
čo je dôvodom na smútok!
Aký úžitok má pre niekoho
hovoriť o Nesmrteľnosti?
Ak ich podoba je taká
skrútená, že ich mysle
nedokážu viac dávať zmysel,
to je skutočne
neuveriteľne smutné!
Sú ľudia pôvodne
zrodení s takým druhom
absurdných myšlienok?

Som ja jediný,
si myslí, že je to absurdné
alebo sú nejakí iní,
ktorí súhlasia?
Ak bolo pre každého
zamýšľané nasledovať
učiteľa, existoval by tu
jediný človek, ktorý by bol
čo i len na chvíľu
bez učiteľa?
Znamená pátranie
po poznaní
nahrádzanie
skutočných pocitov človeka
učeníem niekoho iného?
Blázni sa spoločne prikláňajú
ku skupine.
Ak sa ti ešte
nepodarilo spojiť sa
s vlastným srdcom
ale máš zmysel
pre Správne a Nesprávne,
je to také hlúpe ako myslieť
si, že by si mohol
vyraziť dnes
a doraziť včera.
To by bolo ako
pokúšať sa vytvoriť niečo
z ničoho.
Vytvoriť niečo z ničoho –
dokonca ani Veľký Yu
by nevedel, ako to urobiť.
Ako by niekto taký prostý
ako ja mohol byť schopný
nasledovať také pokyny!
Rozprávanie nie je iba
fúkanie dychu
z našich úst.
Človek, ktorý rozpráva,
vlastne niečo hovorí.
Ale to, čo zamýšľa povedať,
by mohlo vyzerat'
skutočne neurčité.
Takže aký je cieľ
rozprávania?
Čo ak by neboli
žiadne slová?
Rozprávanie je považované
za odlišné od
štebotania vtáčikov.

<p>Môžu byť slová použité na objasnenie? Môžu byť použité na pomýlenie? Ako sa Dao stal takým skrytým, že existuje Pravda a Nepravda? Ako sa reč stala takou skrytou, že existuje Správne a Nesprávne? Kde to je, kde Dao neexistuje? Ktoré slová to sú, ktoré by nemali existovať? Dao je ukryté v malých úspechoch. Slová sú skryté vo veľkolepých prejavoch. Potom tu máme konfuciánske a mohistické predstavy o Správnom a Nesprávnom. To, čo jeden považuje za Správne, iný považuje za Nesprávne. Čo jeden považuje za Nesprávne, iný považuje za Správne. Aby bolo Správne zmenené na Nesprávne a Nesprávne na Správne – musel by si skutočne byť bystrozraký. Veci sú iba Tamto a Toto. Ak sa na niečo pozeráš ako na Tamto, nemožno to vidieť jasne. Ak máš poznanie seba, možno pochopiť iných. Preto je povedané: „Tamto pramení z Tohto a Toto existuje tiež kvôli Tamtomu.“ Tamto a Toto robia porovnania o živote svojimi vlastnými teóriami. Takže... Niektoré môže porovnávať život so smrťou, niektoré môže porovnávať</p>	<p>smrť so životom; niektoré môže porovnávať primerané s neprimeraným; niektoré môže porovnávať neprimerané s primeraným; Príčina, prečo existuje Správne, je že existuje Nesprávne. Príčina, prečo existuje Nesprávne, je že existuje Správne. Preto múdry človek nenasleduje ten smer uvažovania ale premýšľa o tom, čo prichádza z nebies, používajúc toto uvažovanie: Toto je tiež Tamto. Tamto je tiež Toto. Tamto má súbor Právd a súbor Neprávd. Toto má súbor Právd a súbor Neprávd. Má to za následok, že stále existuje Tamto a Toto? Je výsledkom to, že už viac neexistuje Tamto a Toto? Keď Tamto a Toto nenájde nič, čo by ich udržalo od seba – to je mienené ako os Dao. Iba ak je os v strede neporušeného kruhu, dokáže reagovať nekonečne. Čo je Správne, je časťou nekonečného cyklu. Čo je Nesprávne, je časťou nekonečného cyklu. Preto sa hovorí: „Skutočne musí byť bystrozraký.“ Použiť prst ako symbol na ukázanie toho, čo je to prst a čo prst nie je, nie je také dobré ako použitie niečoho, čo nie je prstom</p>	<p>ako symbol toho, čo je prstom a čo ním nie je. Použiť koňa ako symbol na ukázanie toho, čo to kôň je a čo kôň nie je, nie je také dobré ako použitie niečoho, čo nie je koňom ako symbol toho, čo je koňom a čo ním nie je. Nebo a Zem sú prsty. Desať tisíc vecí sú kone. Čo dokáže, dokáže. Čo nedokáže, nedokáže. Chod' s Daom a tam je úspech. Veci, ktoré sa hovoria, sa stanú. Ako by to tak mohlo byť? Čo je tak, je tak. Ako by to mohlo nebyť tak? Čo nie je tak, nie je tak. Veci vlastne sú nejako tak. Veci vlastne tak trochu môžu. Bez ničoho, nič tak nie je. Bez ničoho, nič nemôže. Preto čo sa týka malého výhonku trávy a mocného piliera; škaredého obra a Xi Shi (slávna čínska krásavica), čo by vyčnievalo ako nezvyčajné? Dao sa zjednocuje so všetkými z nich. Rozlišovanie medzi nimi prináša výsledok a výsledok je ich záhubou. Bežné veci sú bez rozlišovania a bez záhuby</p>
--	--	---

a preto môžu navzájom súvisieť, spájajú sa. Iba niekto s prenikavým vnímaním dokáže nájsť zhodu vo všetkých veciach, nie kvôli hľadaniu ich užitočnosti ale zotrávajúc pri myšlienke, že všetko je bežné. Čo je bežné, je užitočné. Čo je užitočné, vytvára spojenia. Čo vytvára spojenia, zmocňuje sa niečoho. Málokto sa zmocňuje niečoho, s čím sú spokojní. Keď prestanú bez toho, aby vedeli, prečo to urobili, získavajú podstatu Dao. Vyčerpávajú vášho ducha a inteligenciu pokúšajúc sa všetko zjednotiť bez poznania toho, že už to je v harmónii, sa nazýva „tri ráno“. Čo je myslené tým „tri ráno“? Bol raz jeden opatrovateľ opíc, ktorý dal tieto pokyny o kŕmení opíc orechmi: „Dajte im tri ráno a štyri večer.“ Opice boli úplne urazené. Preto povedal: „Dobre, dajte im štyri ráno a tri večer.“ Opice boli šťastné. Množstvo, ktorým ich kŕmili, sa nezmenilo, ale ich reakcie vyjadrujúce radosť alebo hnev, prezradili, čo chcú.

Preto múdry človek hľadá harmóniu medzi Správnym a Nesprávnym a poľavuje s rovnakosťou nebies. Toto sa nazýva byť schopný prispôbiť sa. Od dávnych čias sa ľudia pokúšali rozšíriť svoje poznanie. Akým spôsobom to robili? Najskôr verili, že veci v skutočnosti neexistujú ako oddelené jednotky. To bol ten rozmer, a nič nebolo potrebné dodať. Neskôr prišli s presvedčením, že vlastne existujú oddelené veci ale nevyvyšovali jednu vec nad druhú. Potom prišli s domnienkou, že v skutočnosti niektoré veci stoja nad inými ale nevymedzili, ktoré veci sú Správne a ktoré Nesprávne. Keď došli k záveru, že dokážu rozlišovať medzi tým, čo je Správne a čo je Nesprávne, vtedy skutočne stratili cestu. Ako stratili cestu, začali si ceniť svoje vlastné výsledky. Mohol skutočne byť nejaký pocit úspechu, keď bol človek taký stratený? Mohol jestvovať žiaden pocit úspechu, keď bol človek taký stratený? Majúc pocit úspechu, zatiaľ čo bol stratený, člen klanu Zhao (slávny čínsky hudobník) hral na gitaru. Nemajúc pocit úspechu, zatiaľ čo bol stratený,

člen klanu Zhao hral na gitaru. Zhao Wen hral na gitaru. Shi Kuang ovládal svoju palicu. Hui Zi sa opieral o tieň stromu. Koľko toho títo traja páni vedeli? Všetci z nich prosperovali, a boli slávni po zvyšok svojich životov. Každý z nich bol taký dobrý v tom, čo robil, že pôsobili, akoby to bolo dosť ľahké pre každého, mať schopnosť byť taký talentovaný, ako boli oni. Ľudia však nemali rovnaký talent ako oni, aj keď boli schopní v rôznych oblastiach. Takže ich rozhodnutie učiť iných bolo márne a ich talent zomrel spolu s nimi. Navyše všetci Wenovi študenti ďalej fídlkali na struny po zvyšok svojich životov ale za celý ten čas nič nedosiahli. Ak to môže byť nazývané úspechom, potom som aj ja dosiahol mnohé veci. Ak to nemôže byť nazývané úspechom, potom ani ja ani nikto iný nič nedosiahol. Preto som upadol do pochybností o tom, čo je oslnivé, to je to, čo múdry človek používa ako mapu. Namiesto hľadania toho, čo je užitočné, radšej prijíma,

Titul: TV_735_Vnútorné učenie Čuang-c'_Kap2_Teórie o rovnosti všetkých vecí

že všetko je jednoducho
bežné, to je nazývané
byť skutočne bystrozrakým.